

dyž nadešel čas odejít z tábora, ne všechny posádky se vydaly jižním směrem do kopců. Některé se s lítostí obrátily zpět ke svým lodím, jelikož jim srdce přirostla k vlnám stejně pevně, jako byli [jednotliví Družiníci] spřízněni jeden s druhým.

Mezi nimi byla i posádka lodi Krilot Lok - vysocí, šlachovití lidé z [východního] okraje Atmory. Pokožku měli stejně ruměnou jako večerní červánky a říkalo se, že od nich své [nádherné barvy] odkoukal i ranní úsvit, jelikož to byli první lidé, které na počátku nového dne spatřil. A tak tato posádka sebrala ještě jednou odvalu a nechala se větrem unášet k západu, zatímco na jih od ní stále ubíhaly neprozkoumané končiny Tamrielu.

Tito věční poutníci spatřili na svých cestách nejedno děsivé a hrůzostrašné místo. Navštívili celá království prapodivných lidí, kteří měli kůži tmavou jako spálené maso. Cestu jim znepříjemňovali elfové [ještě zákeřnější než zrádcové ze severu], dokud se jim nenaučili bezpečně vyhnout. Narazili na rozsáhlé pouště, o kterých se lidem doma ani nesnilo, kde žila zvířata, která mluvila stejně jako lidé a byla stejně [divoká?] jako elfové. Nejednen dobrý a věhlasný Družiník dožil svůj život na hrotu kopí, jež svírala ruka dvounohého hada z jižních močálů.

K odvážné posádce Krilot Loku patřili i bratři ve štítu Roeth a Breff Starší (kteří si často vyměňovali kopí) a jejich manželky-bojovnice Britta a Greyf [Spanilá tvář], sestry ve štítu, které samy o sobě přinášely [nesmírnou hrůzu?] do vln ledových moří. Tito čtyři jednoho dne stanuli před zející propastí stromů, která byla páchnoucí domovinou hadích lidí. A jelikož to byli požehnaní Atmořané, kteří se nezalekli žádného břehu Tamrielu, vypravili se do nitra této nejnebezpečnější ze všech objevených zemí, aby tam našli slávu.

Kráčeli stále vpřed, pustošili mokřady a mezi sebou a lodí vysekávali stezku tak, aby měli moře za každých okolností na dohled. Mnoho dnů poté, co Roeth vypustil duši a co Britta zařvala svůj proslavený válečný pokřik, který donutil všechny obyvatele močálů prchnout, se prosekaná stezka opět zaplnila zrádnými hadími lidmi. Tak naši slovní kapitánové započali velký pochod [při kterém se páčil les?].